

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 21CoE/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216205475
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eugen Palášthy
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1216205475.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eugena Palášthya a členov senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v exekučnej veci oprávneného: C. L.T., L.. XX.XX.XXXX, X.Á. X, J., štátny občan SR, zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Nezábudkova 22, Bratislava, proti povinnému: W. D. J., L.. XX.XX.XXXX, K. X/G, J., štátny občan SR, zastúpenému Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o., Panenská 7, Bratislava, IČO: 47 728 949, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Libor Samec, so sídlom Exekútorského úradu Košická 6, Bratislava, pod sp. zn. EX 205/16, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 410,87 eura a trov exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 55Er/1156/2016-110 zo dňa 5.1.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 55Er/1156/2016-110 zo dňa 5.1.2018 v časti výroku I **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením výrokom I zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a výrokom II zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie a to s odkazom na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f), § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“), § 580, § 581 ods. 1, ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka a § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dňa 17.3.2017 povinný podal návrh na zastavenie exekúcie spolu s návrhom na povolenie odkladu exekúcie, ktoré odôvodnil tou skutočnosťou, že pohľadávka oprávneného na náhradu trov pôvodného konania zanikla započítaním v jej plnej výške z dôvodu jej započítania s pohľadávkou povinného voči oprávnenému, ktorá povinnému vznikla na základe zmluvy o úvere č. 102301151, uzavretej dňa 26.8.2011 medzi oprávneným ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOST' s.r.o. ako veriteľom a neskorším postupcom a ktorá bola na povinného postúpená zmluvou o odplatnom postúpení pohľadávky zo dňa 8.8.2012 s tým, že oznámenie o postúpení uvedenej pohľadávky bolo oprávnenému ako dlžníkovi oznámené zo strany povinného ako postupníka listom zo dňa 1.8.2012, ktorý bol oprávnenému doručený dňa 18.10.2012. Listom zo dňa 21.12.2015 povinný započítal svoju vyššie špecifikovanú pohľadávku, ktorú mal voči oprávnenému oproti pohľadávke oprávneného na náhradu trov pôvodného konania spolu vo výške 410,87 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že pohľadávka povinného zo zmluvy o úvere bola splatná už dňa 17.1.2012 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/556/2014-148, ktoré je označené ako exekučný titul sa stalo právoplatným a vykonateľným dňa 15.12.2015, stretli sa započítavané pohľadávky najneskôr dňa 15.12.2015, teda jednoznačne pred začatím exekučného konania. Povinný navrhol zastavenie exekúcie z dôvodu, že vykonávanie exekúcie exekvovanej pohľadávky bez zohľadnenia jej skoršieho zániku započítaním pohľadávky oproti pohľadávke na náhradu trov pôvodného konania, ku ktorému došlo ešte pred začatím exekúcie, je neprípustné a zároveň povinný navrhol povolenie odkladu exekúcie až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie ani s odkladom exekúcie nesúhlasí a navrhol, aby súd tieto návrhy zamietol. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že z obsahu spisu je zrejmé, že podkladom tejto exekúcie je exekučný titul a to rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2.7.2014 č. k. 52C/149/2012-135, ktorým súd zaviazal odporkyňu v 2. rade (povinného) zaplatiť navrhovateľke (oprávnenému) náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 360,87 eura a iných trov konania vo výške 50,- eur s tým, že v časti výroku o trovách konania bol tento rozsudok odvolacím súdom potvrdený a to uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/556/2014-148 zo dňa 30.10.2015. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že voči oprávnenému si listom zo dňa 21.12.2015 jednostranne započítal svoju pohľadávku, ktorá mu vznikla titulom zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky zo dňa 8.8.2012 na základe zmluvy o úvere č. 102301151 zo dňa 26.8.2011, ktorej fotokópiu povinný doložil do súdneho spisu a ktorá bola predmetom rozhodcovského konania vedeného Stálym rozhodcovským súdom, ktorý dňa 10.7.2012 vydal rozsudok sp. zn. SR 02545/12, pričom v konaní pred Okresným súdom Bratislava II rozsudkom pod č. k. 52C/149/2012-135 zo dňa 2.7.2014 okresný súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok, keď zistil závažné vady rozhodcovského konania a aj vady predmetnej zmluvy o úvere č. 102301151 a konštatoval, že rozhodcovský súd pri rozhodovaní nezohľadnil postavenie navrhovateľky (v tomto exekučnom konaní oprávneného) ako spotrebiteľa, keďže predmetnú zmluvu o úvere nepovažoval za spotrebiteľský právny vzťah, neaplikoval v prejednávanej veci ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský súd pri rozhodovaní vychádzal zo zmluvy o úvere, ktorú mu predložila spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v ktorej navrhovateľka (dlžník) vystupuje ako podnikateľ - živnostník, avšak táto zmluva sa nezhoduje so zmluvou, ktorú navrhovateľka podpísala a ktorú v rovnopise obdržala od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. s tým, že v zmluve predloženej súdu navrhovateľkou nie sú vyplnené údaje označujúce navrhovateľku ako živnostníčku, t.j. obchodné meno navrhovateľky, jej sídlo a číslo živnostenského registra. Predmetom rozhodcovského konania bol nárok spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorého sa domáhala na základe vlastnej zmenky vystavenej navrhovateľkou za účelom zabezpečenia zmluvy o úvere, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 39 Občianskeho zákonníka a následne konštatoval, že predmetná zmluva o úvere č. 102301151 ako spotrebiteľská zmluva je zabezpečená zmenkou, ktorá skutočnosť je v rozpore so zákonom a z toho dôvodu súd prvej inštancie pre účely tohto exekučného konania považuje túto zmluvu za neplatnú a teda za neplatnú považuje aj pohľadávku vzniknutú z tejto zmluvy, ktorú si povinný mienil voči pohľadávke oprávneného započítať. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ustálil záver, že pohľadávka povinného, ktorú si odvodzuje zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. 102301151 a ktorá je v rozpore so zákonom zabezpečená zmenkou, nie je spôsobilá na započítanie voči pohľadávke oprávneného pre jej neplatnosť, na základe čoho mal súd prvej inštancie za to, že povinný nepreukázal splnenie zákonných znakov započítania v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a z toho dôvodu návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Nakoľko exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a teda nemožno očakávať zastavenie exekúcie, je nedôvodný aj návrh povinného na odklad exekúcie a z toho dôvodu ho súd prvej inštancie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu výroku I, t.j. odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku I zmenil tak, že súd exekúciu o vymoženie 477,54 eura zastavuje. Svoje odvolanie povinný odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v prípade započítania pohľadávok je exekučný súd povinný skúmať, či sú splnené podmienky v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka; zmluvu o úvere nemožno považovať za neplatnú ako celok z dôvodu obsahu neprijateľnej zmluvnej podmienky; povinný by evidoval pohľadávku voči oprávnenému aj v prípade neplatnosti zmluvy o úvere. Povinný v odvolaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.4.2012 sp. zn. 20CoE/482/2010, ktoré pojednáva o analogickom prípade a v zmysle ktorého: „Exekučný súd je v prejednávanej veci povinný skúmať, či sú splnené podmienky v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní súdu o námietkach proti exekúcii v dôsledku zániku vymáhanej pohľadávky započítaním, skutočnosť, že vzájomná pohľadávka povinného nie je judikovaná a je medzi účastníkmi sporná, nezbavuje súd povinnosti na základe dokazovania dospieť k záveru, že sú splnené všetky podmienky, s ktorými hmotné právo spája zánik pohľadávky započítaním“ s tým, že vyššie uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pritom nadväzuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej sa v prípade skúmania zániku pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní započítaním exekučným súdom posudzuje splnenie zákonných podmienok započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.5.2010 sp. zn. 1MCdo/11/2008). Podľa názoru povinného vo

svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17.3.2017 povinný v plnom rozsahu preukázal splnenie zákonných podmienok započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka, t.j. povinný preukázal, že spolu s oprávneným majú vzájomné pohľadávky rovnakého druhu a že tieto pohľadávky sa vzájomne sčasti kryjú a že smerom k oprávnenému vykonal jednostranný právny úkon smerujúci k započítaniu, pričom započítaniu vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného nebránia ani ďalšie zákonné dôvody v zmysle § 581 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej povinný v odvolaní uviedol, že zmluvu o úvere nie je možné považovať za neplatnú. Oprávnený nebol spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy o úvere, nakoľko finančné prostriedky mu boli poskytnuté veriteľom na účely podnikania a samotná platnosť zmluvy o úvere nikdy nebola predmetom žiadneho konania, ktoré by rezultovalo v rozhodnutí súdu, v ktorom by vo výrokovej časti rozhodnutia konštatoval jej neplatnosť. V prípade, ak by povinný pripustil tvrdenie, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, skutočnosť že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku pojednávajúcu o zabezpečení úveru zmenkou, nemôže byť sama osebe dôvodom pre neplatnosť zmluvy o úvere ako celku a v tejto súvislosti povinný poukázal na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ako aj na skutočnosť, že ani v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ktorý zakazuje zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou, nie je uvedená skutočnosť dôvodom pre neplatnosť celej zmluvy o úvere ako celku. V tomto prípade sa dôvod neplatnosti právneho úkonu vzťahuje výlučne na ustanovenia zmluvy o úvere pojednávajúce o zabezpečení záväzku dlžníka zmenkou, pričom uvedené zmluvné ustanovenia vzhľadom na povahu zmluvy o úvere, jej obsah a okolnosti, za ktorých bola uzatvorená, je možné oddeliť od ostatného jej obsahu a preto je v súlade s § 41 Občianskeho zákonníka neplatná len táto časť zmluvy o úvere. Podľa názoru povinného vyjadreného v predmetnom odvolaní povinný by evidoval pohľadávku voči oprávnenému aj v prípade neplatnosti zmluvy o úvere a v tejto súvislosti povinný poukázal na ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4. Oprávnený sa k odvolaniu povinného vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 27.2.2018, podaným na súd prvej inštancie dňa 27.2.2018, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd riadne vo veci samej rozhodol v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pričom svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil. Odvolanie povinnej osoby prostredníctvom jej právneho zástupcu je síce obsiahle, ale neobsahuje žiadne právne dôvody, pre ktoré by malo byť týmto odvolaním uznesenie zmenené a preto oprávnený navrhol, aby v odvolacom konaní bolo v celom rozsahu napadnuté uznesenie v časti prvého výroku ako vecne a právne správne potvrdené.

5. K vyjadreniu oprávneného zo dňa 27.2.2018 sa povinný vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 28.3.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.3.2018, v ktorom uviedol že má za to, že vyjadrenie oprávneného k odvolaniu je neurčité, zmätočné a neobsahuje žiadne nové skutočnosti a tvrdenia vo veci samej s tým, že povinný sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkých doterajších vyjadrení a podaní uskutočnených v danom exekučnom konaní.

6. K vyjadreniu povinného zo dňa 28.3.2018 sa oprávnený vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 23.4.2018, podaným na súd prvej inštancie dňa 25.4.2018, v ktorom uviedol, že povinný neuviedol žiadne nové skutočnosti a nie je pravdivé tvrdenie povinného, že sa súd riadne a právne relevantným spôsobom nevysporiadal vo svojom rozhodnutí a príslušnom odôvodnení.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie povinného je dôvodné.

8. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že dané exekučné konanie začalo dňa 22.3.2016 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2.7.2014 pod č. k. 52C/149/2012-135, ktorého druhým výrokom bola povinnému určená povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania v celkovej výške 410,87 eura, pričom exekučný titul v časti druhého výroku nadobudol v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.10.2015 pod č. k. 14Co/556/2014-148 právoplatnosť dňa 15.12.2015 a vykonateľnosť dňa 19.12.2015. Súd prvej inštancie poverením č. 5102 191750 zo dňa 12.5.2016 poveril súdneho exekútora vykonaním a exekúcie a dňa 2.8.2016 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinného proti exekúcii, prílohou ktorých boli zmluva o úvere č. 102301151 zo dňa 26.8.2011, zmenka vystavená dňa 26.8.2011, rozhodcovská zmluva zo dňa 26.8.2011, nikým nepotvrdené prehľady práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere spolu s legendou, list povinného zo dňa 21.12.2015 nadviazaný ako „Započítanie

vzájomných pohľadávok“, poštový podací lístok zo dňa 1.8.2016 a o ktorých súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 6.3.2017 pod č.k. 55Er/1156/2016-59, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2017 a ktorým súd námietky povinného proti exekúcii zamietol. Dňa 17.3.2017 bolo na súd prvej inštancie podané podanie povinného, predstavujúce návrh na zastavenie exekúcie a návrh na povolenie odkladu exekúcie, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol predmetným odvolaním dotknutým uznesením a ku ktorému boli zo strany povinného pripojené zmluva o úvere č. 102301151 zo dňa 26.8.2011, list povinného zo dňa 21.12.2015 nadpísaný ako „Započítanie vzájomných pohľadávok“ a poštový podací lístok zo dňa 1.8.2016. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje zánikom vymáhanej pohľadávky započítaním s pohľadávkou povinného voči oprávnenému z titulu zmluvy o úvere, uzavretej medzi oprávneným ako dlžníkom a obchodnou spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25 Bratislava, IČO: 35 807 598 ako veriteľom, ktorá mala byť na povinného postúpená zmluvou o odplatnom postúpení pohľadávok zo dňa 8.8.2012, ktorá však doposiaľ nie je súčasťou predmetného spisu a rovnako súčasťou spisu nie je ani oznámenie o postúpení pohľadávok dlžníkovi a ani všeobecné podmienky, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy o úvere a ani doklady relevantne preukazujúce výšku a presnú špecifikáciu pohľadávky použitej povinným na započítanie voči pohľadávkou oprávneného k dátumu stretu pohľadávok.

9. Podľa § 243h ods. 1 EP (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2017) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

10. Podľa § 9a ods. 1 EP (v znení účinnom do 31.3.2017) ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 9b ods. 4 EP (v znení účinnom do 31.3.2017) v konaní podľa tohto zákona môže súd výnimočne vykonať dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, ak je to nevyhnutne potrebné na zistenie skutkového stavu veci.

12. Podľa § 41 ods. 1 EP (v znení účinnom do 31.3.2017) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 57 ods. 1 písm. f) EP (v znení účinnom do 31.3.2017) exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k dátumu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, t.j. k dátumu 26.8.2011) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v citovanom znení neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v citovanom znení postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

20. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

21. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

22. Podľa § 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka v citovanom znení, započítanie nie je prípustné proti pohľadávkou na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

23. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka v citovanom znení započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávkou nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

25. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s obsahom odvolaním dotknutého uznesenia súdu prvej inštancie a s obsahom odvolania povinného, ako aj s následnými vyjadreniami účastníkov konania odvolací súd konštatuje opodstatnenosť dôvodov odvolania povinného, ktorý namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie svoj záver o nedôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie odvodil výlučne z ustálenia záveru o neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere z dôvodu jej zabezpečenia zmenkou v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, v nadväznosti na čo odvolací súd konštatuje, že tento záver súdu prvej inštancie nemá oporu vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach, nakoľko zabezpečenie plnenia povinností dlžníkom zo zmluvy o úvere zmenkou, ktoré nesporne v prípade spotrebiteľských zmlúv je v rozpore so zákonom, nezakladá neplatnosť zmluvy o úvere ako celku, keďže v prípade časti zmluvy upravujúcej zabezpečenie zmenkou ide nesporne o časť zmluvy oddeliteľnú od ostatného obsahu. Uvedené nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie malo za následok, že súd prvej inštancie už ďalej vôbec neposudzoval skutkovú a právnu dôvodnosť započítacieho prejavu povinného voči oprávnenému a nevykonal za tým účelom žiadne dokazovanie nevyhnutne potrebné na zistenie skutkového stavu veci a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v prípade pohľadávky uplatňovanej povinným na započítanie voči oprávnenému ide o nejudikovanú pohľadávku, čo zakladá dôvod na zrušenie odvolaním dotknutého výroku I predmetného uznesenia súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

26. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP, v spojení s § 391 CSP v časti výroku I zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne sa dôsledne zaoberať návrhom povinného na zastavenie exekúcie a doplniť dokazovanie v nevyhnutne potrebnom rozsahu oboznámením sa so zmluvou o postúpení pohľadávky za účelom presného zistenia konkrétnej postupovanej pohľadávky (jej presná špecifikácia, titul a výška), oboznámením sa s kompletnou zmluvou o úvere včítane jej neoddeliteľných súčastí, doplniť dokazovanie vo vzťahu k posúdeniu platnosti a účinnosti jednostranného právneho úkonu povinného - započítacieho prejavu, t.j. posúdiť platnosť právneho úkonu z pohľadu jeho určitosti a zrozumiteľnosti a posúdiť účinnosť právneho úkonu s ustálením presného času, kedy sa jednostranný právny úkon dostal do dispozície oprávneného a v neposlednom rade je nevyhnutné doplniť dokazovanie k určeniu presného dátumu splatnosti pohľadávky uplatňovanej povinným na započítanie voči oprávnenému a k jednoznačnému preukázaniu jej položkovitej špecifikácie a výšky k dátumu stretu pohľadávok a následne vykonané dokazovanie vyhodnotiť a ustáliť právne závery v súlade s príslušnou právnou úpravou vzťahujúcou sa na predmetnú právnu vec.

27. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).